

[Ministeren for offentlige arbejder]

nemlig at Allsundbroen så først får værdi for området i 1982. Projektets hovedformål: at skabe aflastning for Chr. Xs Bro, opfyldes straks ved den nye broes åbning. Fra det tidspunkt vil der ske en fordeling af trafikken mellem den gamle og den nye bro. En forbedring af trafikforholdene mellem Sønderborg og Jyllandssiden sker da også straks fra starten, idet tilslutningsvejen på den jyske side står færdig sammen med broen.

Derimod må det erkendes, at den fjerntrafik, der i fremtiden skal køre helt uden om Sønderborg i ca. 1 år efter broens indvielse, må benytte det eksisterende gadenet i Sønderborg for at komme frem til den nye bro. Med de vedtagne besparelser har det imidlertid været udelukket at sætte nye arbejder på det almindelige hovedvejsnet i gang i år, idet der kun er midler til gennemførelse af de projekter, hvorom bindende kontrakter allerede var indgået.

Skulle der mod forventning i årets løb alligevel vise sig mulighed for at sætte mere vej arbejde i gang, vil jeg selvsagt have opmærksomheden henledt på det omhandlede vejanlæg ved Sønderborg.

Burgdorf (KF):

Jeg er da glad for, at ministeren har forståelse for det stillede spørgsmål og de problemer, som det omhandler, altså broen og vejanlægget ved Sønderborg. Vi vedtog her i folketinget, at den bro skulle bygges med tilhørende vejanlæg, og det er derfor med stor bestyrtelse, at byrådet og andre i Sønderborg og på Als nu hører, at det vejanlæg, som hører til, skal udskydes et år.

Jeg har med tak forstået, at ministeren er åben over for eventuelle muligheder fremover for at forcere vejbyggeriet. Men jeg vil gerne have ministerens tilsagn om, at der ikke sker yderligere forsinkelse, for det er til stor gene for hele Als, og jeg er vidende om, at vognmænd på Als har store problemer med at komme igennem Sønderborg by på nuværende tidspunkt; det er også derfor, at broen blev bygget. Jeg ved, at hele renovationen fra Als skal køre igennem Sønderborg by for at komme over til fastlandet for at læsse af, og det er en kørsel frem og tilbage, som er til stor gene for byen. Jeg ved også, at byrådet er meget ked af den udvikling, tingene har taget. Men når ministeren ikke øn-

sker, at den vejbygning skal ske nu, sker det selvfølgelig ikke; jeg kan bare ikke forstå det, når man har vedtaget og har planlagt det. Jeg synes, det er at spare på skillingen og lade daleren rulle.

Dohrmann (FP):

Forvirringen er ved at være total. Det er snart en dagligdags begivenhed, at regeringen siger sådan den ene uge og noget helt andet den næste uge. Forleden kunne man læse i dagspressen, at et fremtrædende socialdemokratisk medlem, nemlig hr. J. K. Hansen fra Sønderborg, sandelig skulle tage ministeren i skole, såfremt han ville udsætte byggeriet af den vej dernede. Jeg ved ikke, om hr. J. K. Hansen har haft ministeren i skole, men når der hersker en sådan forvirring både inden for regeringen og inden for den socialdemokratiske gruppe, vil jeg gerne spørge, om dette her er noget, ministeren egenhændigt har truffet beslutning om, eller om det er vedtaget i den socialdemokratiske gruppe eller i regeringen. Hvem er det?

Når vi taler om forvirring, kan jeg nævne, at der også var noget i går: da mødte der lige pludselig en deputation frem i udvalget om offentlige arbejder – jeg er sikker på, at ministeren er bekendt med, at den var der – der faktisk protesterede imod det lovforslag, ministeren har fremsat for kort tid siden, og hvori det blev fremhævet, at en bestemt vej skulle anlægges først og fremmest af hensyn til nogle beboere, som havde sommerhus i et bestemt område. Så mødte deputationen op, og det eneste, den tiggede og bad om, var ikke at få den vej. Men i den sag foreligger der et lovforslag fra ministeren om, at vejen skal bygges, og dertil er der altså penge nok at tage af. Derfor synes jeg, det ville være naturligt, om ministeren besvarede spørgsmålet om, hvem der har truffet beslutningen om, at vejbyggeriet skal udsættes.

Ministeren for offentlige arbejder (Risgaard Knudsen):

Når hr. Dohrmann taler om forvirring, må jeg meget stærkt tilkendegive, at jeg ikke har mærket til forvirring, hverken i regeringen eller i den socialdemokratiske folketingsgruppe. Klarere kan det vist ikke siges.

Når hr. Dohrmann dernæst stiller mig det direkte spørgsmål, hvem der har truffet den